

POPULARNONAUKOWE STRESZCZENIE PROJEKTU

Historia chrześcijaństwa to dzieje herezji. Bułgarzy, niezwykle szybko po przyjęciu chrztu w obrządku wschodnim z Bizancjum, stają się znani jako twórcy i propagatorzy nowej herezji dualistycznej – bogomilizmu, która w ciągu kilku kolejnych stuleci obejmuje swym oddziaływaniem nie tylko Półwysep Bałkański, ale i część Europy Zachodniej. Wymiana kulturowa i religijna w obrębie *Pax Byzantina*, jak i kontekst polityczny XIII–XIV w., umożliwiają pojawienie się nowych prądów heterodoksyjnych i herezjarchów, z którymi musi się uporać Kościół Wschodni, aby zachować czystość swej doktryny. Z czasem za heretyków zaczyna się tu uznawać nie tylko Żydów, ale i ludy, wyznające inne odmiany chrześcijaństwa (katolików, Armeńczyków). Ironią losu, to właśnie utwory antyheretyckie i anatemy, włączone w obręb różnych zbiorów tekstów liturgicznych, stanowią obecnie podstawowy korpus źródeł do badań nad historią ruchów heterodoksyjnych na obszarze Słowiańszczyzny prawosławnej. Przebadanie i wydanie tych średniowiecznych tekstów w ich pełnym kształcie wraz z ukazaniem wzajemnych zależności między nimi stanowi podstawowy cel niniejszego projektu. Jego podstawa metodologiczna jest interdyscyplinarna, ze względu na fakt, iż studia nad herezjami są obszarem badawczym, plasującym się na pograniczu historii, sławistyki, bizantynistyki, mediewistyki, teologii. Zespół projektowy składa się zatem z uczonych o różnorodnym profilu badawczym. Spodziewanym rezultatem grantu będą m.in. edycje krytyczne niepublikowanych dotąd słowiańskich tekstów antyheretyckich, jak i nowe ustalenia, formułowane na bazie źródeł, już znanych w kręgu specjalistów.